Моделі статистичного навчання: нелінійні моделі

Поліноміальна регресія розширює лінійну модель, додаючи додаткові предиктори, отримані шляхом піднесення кожного з початкових предикторів до певного степеня. Наприклад, кубічна регресія використовує три змінні, X, X^2 та X^3 , як предиктори. Цей підхід забезпечує простий спосіб використати нелінійні моделі.

Поліноміальна регресія розширює лінійну модель, додаючи додаткові предиктори, отримані шляхом піднесення кожного з початкових предикторів до певного степеня. Наприклад, кубічна регресія використовує три змінні, X, X^2 та X^3 , як предиктори. Цей підхід забезпечує простий спосіб використати нелінійні моделі.

Східчасті функції ділять діапазон змінної на К різних областей для отримання якісної змінної. Це має ефект припасування кусковопостійної функції.

Регресійні сплайни ϵ більш гнучкими, ніж поліноми та східчасті функції, і ϵ їхнім узагальненням.

Регресійні сплайни ϵ більш гнучкими, ніж поліноми та східчасті функції, і ϵ їхнім узагальненням. Вони ділять діапазон X на K різних інтервалів. У кожному інтервалі поліноміальна функція припасовується до даних.

Регресійні сплайни є більш гнучкими, ніж поліноми та східчасті функції, і є їхнім узагальненням. Вони ділять діапазон X на K різних інтервалів. У кожному інтервалі поліноміальна функція припасовується до даних. Ці поліноми будуються так, що вони плавно з'єднуються на межах інтервалів, або вузлів. За умови, що вся множина розділена на достатню кількість інтервалів, це може забезпечити надзвичайно точну оцінку.

Регресійні сплайни ϵ більш гнучкими, ніж поліноми та східчасті функції, і ϵ їхнім узагальненням. Вони ділять діапазон X на K різних інтервалів. У кожному інтервалі поліноміальна функція припасовується до даних. Ці поліноми будуються так, що вони плавно з'єднуються на межах інтервалів, або вузлів. За умови, що вся множина розділена на достатню кількість інтервалів, це може забезпечити надзвичайно точну оцінку.

Згладжувальні сплайни схожі на регресійні, але виникають у дещо інших ситуаціях. Згладжування сплайнів ϵ результатом мінімізації суми квадратів залишків.

Локальна регресія подібна до сплайнів, але є суттєва різниця. Інтервали можуть перекриватися, і насправді вони роблять це дуже плавно.

Локальна регресія подібна до сплайнів, але є суттєва різниця. Інтервали можуть перекриватися, і насправді вони роблять це дуже плавно.

Узагальнені адитивні моделі дозволяють розширити вищезазначені методи на випадок з кількома предикторами.

Поліноміальна регресія.

Розширює стандартну лінійну регресію

$$y_i = \beta_0 + \beta_1 x_i + \varepsilon_i$$

до поліноміальної функції

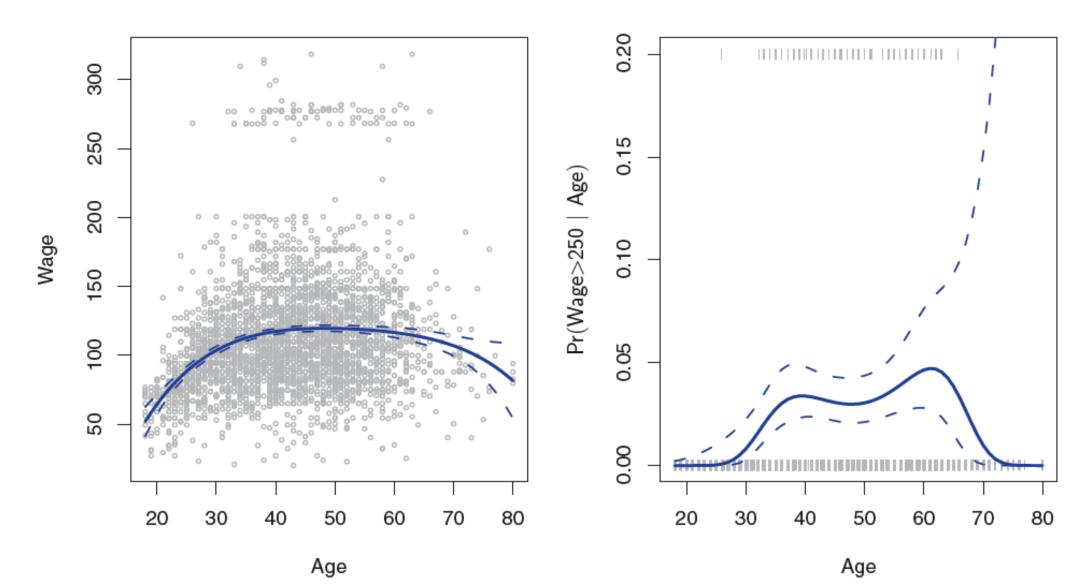
$$y_i = \beta_0 + \beta_1 x_i + \beta_2 x_i^2 + \beta_3 x_i^3 + \dots + \beta_d x_i^d + \varepsilon_i$$

$$\hat{f}(x_0) = \hat{\beta}_0 + \hat{\beta}_1 x_0 + \hat{\beta}_2 x_0^2 + \hat{\beta}_3 x_0^3 + \hat{\beta}_4 x_0^4$$

$$\Pr(y_i > 250|x_i) = \frac{\exp(\beta_0 + \beta_1 x_i + \beta_2 x_i^2 + \dots + \beta_d x_i^d)}{1 + \exp(\beta_0 + \beta_1 x_i + \beta_2 x_i^2 + \dots + \beta_d x_i^d)}$$

$$\hat{f}(x_0) = \hat{\beta}_0 + \hat{\beta}_1 x_0 + \hat{\beta}_2 x_0^2 + \hat{\beta}_3 x_0^3 + \hat{\beta}_4 x_0^4$$

$$\Pr(y_i > 250|x_i) = \frac{\exp(\beta_0 + \beta_1 x_i + \beta_2 x_i^2 + \dots + \beta_d x_i^d)}{1 + \exp(\beta_0 + \beta_1 x_i + \beta_2 x_i^2 + \dots + \beta_d x_i^d)}$$

Східчасті функції.

$$C_0(X) = I(X < c_1),$$

 $C_1(X) = I(c_1 \le X < c_2),$
 $C_2(X) = I(c_2 \le X < c_3),$
 \vdots
 $C_{K-1}(X) = I(c_{K-1} \le X < c_K),$
 $C_K(X) = I(c_K \le X),$

Східчасті функції.

$$C_0(X) = I(X < c_1),$$

 $C_1(X) = I(c_1 \le X < c_2),$
 $C_2(X) = I(c_2 \le X < c_3),$
 \vdots
 $C_{K-1}(X) = I(c_{K-1} \le X < c_K),$
 $C_K(X) = I(c_K \le X),$

$$y_i = \beta_0 + \beta_1 C_1(x_i) + \beta_2 C_2(x_i) + \ldots + \beta_K C_K(x_i) + \epsilon_i$$

$$\Pr(y_i > 250|x_i) = \frac{\exp(\beta_0 + \beta_1 C_1(x_i) + \dots + \beta_K C_K(x_i))}{1 + \exp(\beta_0 + \beta_1 C_1(x_i) + \dots + \beta_K C_K(x_i))}$$

Східчасті функції.

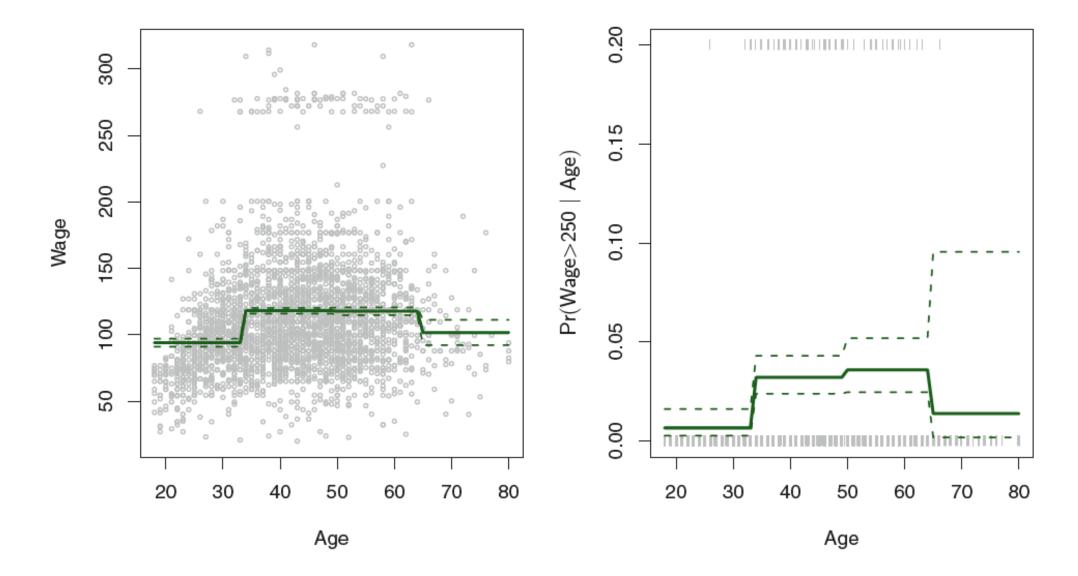
$$C_0(X) = I(X < c_1),$$

 $C_1(X) = I(c_1 \le X < c_2),$
 $C_2(X) = I(c_2 \le X < c_3),$
 \vdots
 $C_{K-1}(X) = I(c_{K-1} \le X < c_K),$
 $C_K(X) = I(c_K \le X),$

$$y_i = \beta_0 + \beta_1 C_1(x_i) + \beta_2 C_2(x_i) + \ldots + \beta_K C_K(x_i) + \epsilon_i$$

$$\Pr(y_i > 250|x_i) = \frac{\exp(\beta_0 + \beta_1 C_1(x_i) + \dots + \beta_K C_K(x_i))}{1 + \exp(\beta_0 + \beta_1 C_1(x_i) + \dots + \beta_K C_K(x_i))}$$

Базові функції:
$$y_i = \beta_0 + \beta_1 b_1(x_i) + \beta_2 b_2(x_i) + \beta_3 b_3(x_i) + \ldots + \beta_K b_K(x_i) + \epsilon_i$$

Регресійні сплайни.

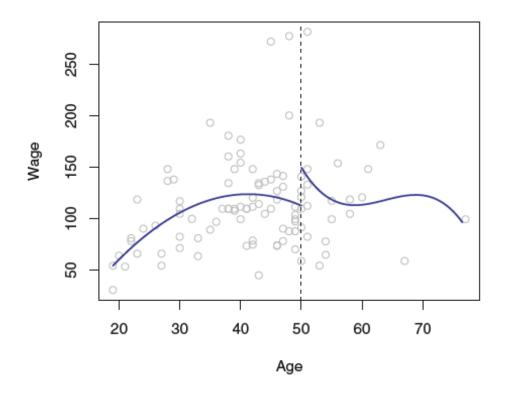
Регресійні сплайни.

$$y_i = \begin{cases} \beta_{01} + \beta_{11}x_i + \beta_{21}x_i^2 + \beta_{31}x_i^3 + \epsilon_i & \text{if } x_i < c; \\ \beta_{02} + \beta_{12}x_i + \beta_{22}x_i^2 + \beta_{32}x_i^3 + \epsilon_i & \text{if } x_i \ge c. \end{cases}$$

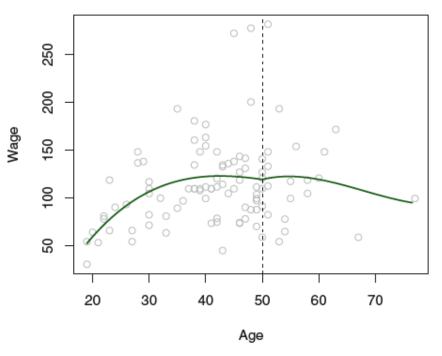
Регресійні сплайни.

$$y_i = \begin{cases} \beta_{01} + \beta_{11}x_i + \beta_{21}x_i^2 + \beta_{31}x_i^3 + \epsilon_i & \text{if } x_i < c; \\ \beta_{02} + \beta_{12}x_i + \beta_{22}x_i^2 + \beta_{32}x_i^3 + \epsilon_i & \text{if } x_i \ge c. \end{cases}$$

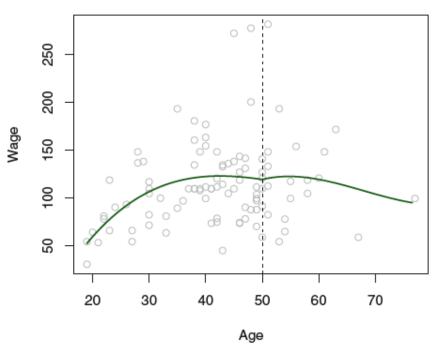
Piecewise Cubic

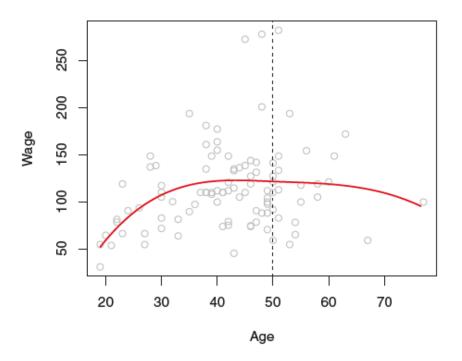
Continuous Piecewise Cubic

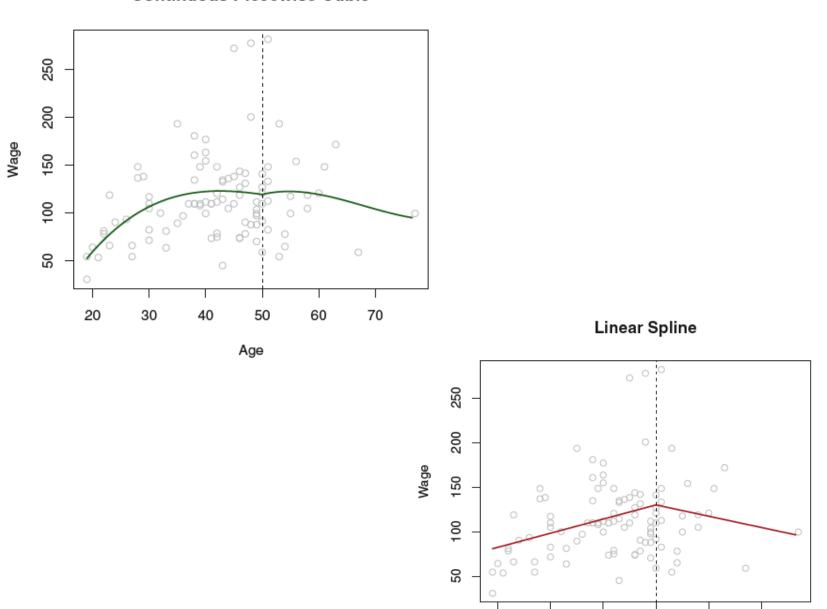
Continuous Piecewise Cubic

Cubic Spline

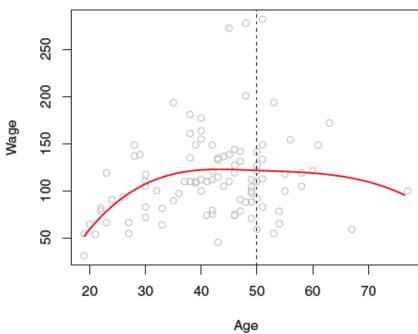

Continuous Piecewise Cubic

Age

Cubic Spline

$$y_i = \beta_0 + \beta_1 b_1(x_i) + \beta_2 b_2(x_i) + \dots + \beta_{K+3} b_{K+3}(x_i) + \epsilon_i$$

$$y_i = \beta_0 + \beta_1 b_1(x_i) + \beta_2 b_2(x_i) + \dots + \beta_{K+3} b_{K+3}(x_i) + \epsilon_i$$

$$h(x,\xi) = (x-\xi)_+^3 = \begin{cases} (x-\xi)^3 & \text{if } x > \xi \\ 0 & \text{otherwise,} \end{cases}$$

$$y_i = \beta_0 + \beta_1 b_1(x_i) + \beta_2 b_2(x_i) + \dots + \beta_{K+3} b_{K+3}(x_i) + \epsilon_i$$

$$h(x,\xi) = (x-\xi)_+^3 = \begin{cases} (x-\xi)^3 & \text{if } x > \xi \\ 0 & \text{otherwise,} \end{cases}$$

$$f(X) = \beta_1 N_1(X) + \beta_2 N_2(X) + \sum_{k=1}^{K-2} (\xi_K - \xi_k) \theta_k N_{k+2}(X)$$

$$N_1(X) = 1,$$
 $N_2(X) = X,$ $N_{k+2}(X) = d_k(X) - d_{K-1}(X),$

$$d_k(X) = \frac{(X - \xi_k)_+^3 - (X - \xi_K)_+^3}{\xi_K - \xi_k}$$

$$y_i = \beta_0 + \beta_1 b_1(x_i) + \beta_2 b_2(x_i) + \dots + \beta_{K+3} b_{K+3}(x_i) + \epsilon_i$$

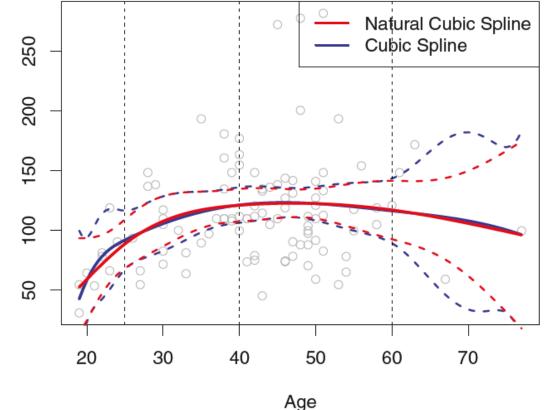
$$h(x,\xi) = (x-\xi)_+^3 = \begin{cases} (x-\xi)^3 & \text{if } x > \xi \\ 0 & \text{otherwise,} \end{cases}$$

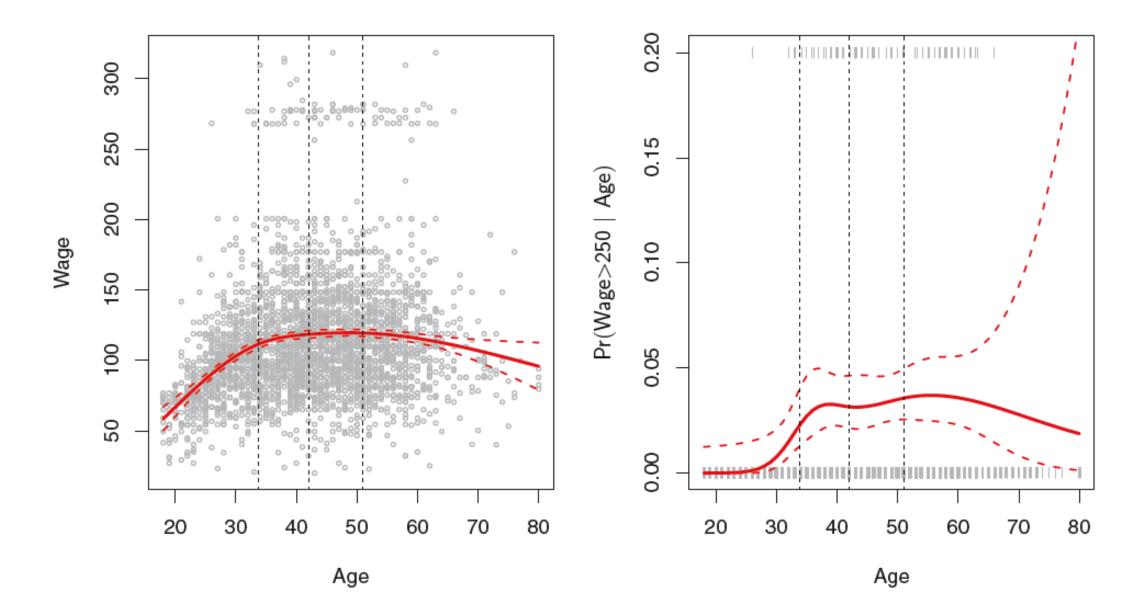
$$f(X) = \beta_1 N_1(X) + \beta_2 N_2(X) + \sum_{k=1}^{K-2} (\xi_K - \xi_k) \theta_k N_{k+2}(X)$$

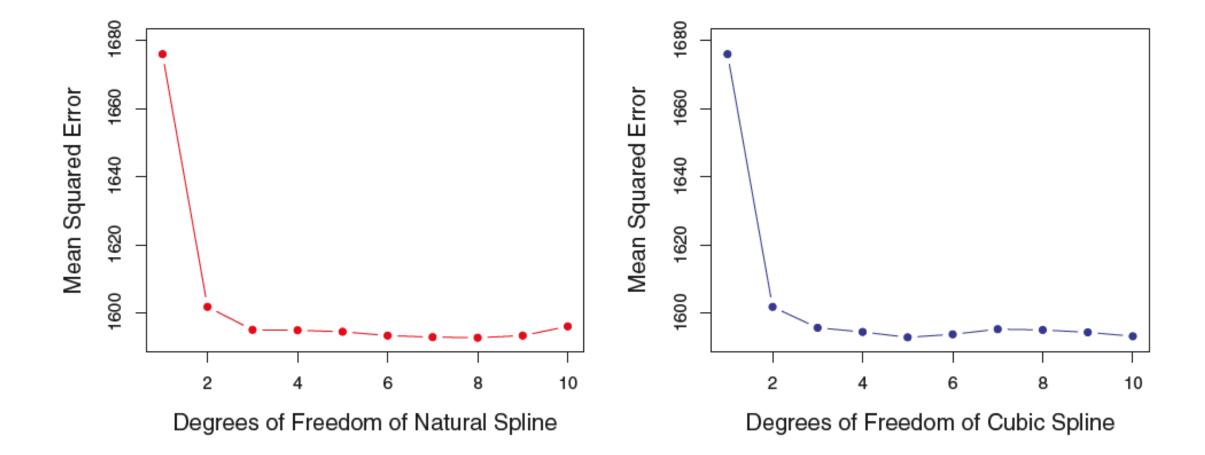
$$N_1(X) = 1, \qquad N_2(X) = X, \qquad N_{k+2}(X) = d_k(X) - d_{K-1}(X),$$

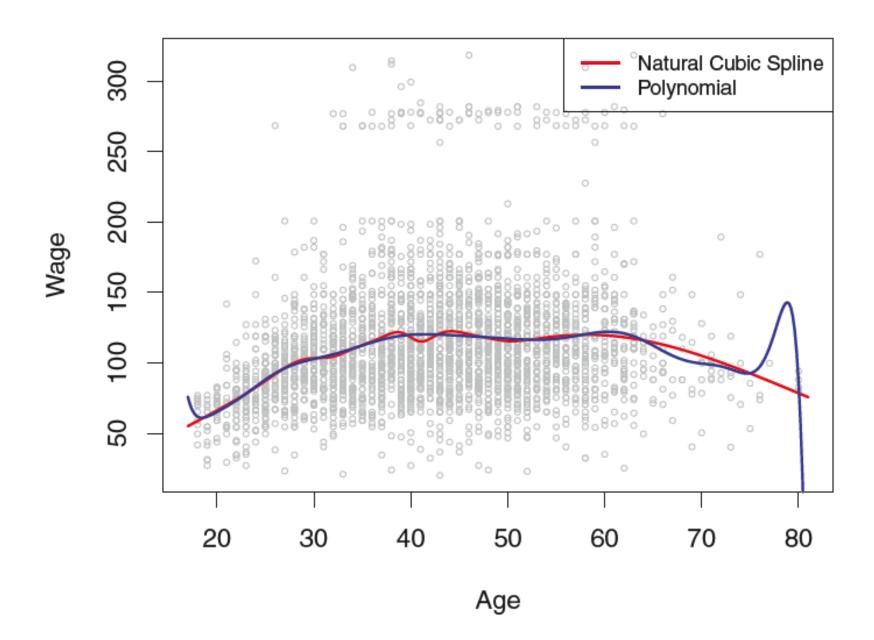
$$d_k(X) = \frac{(X - \xi_k)_+^3 - (X - \xi_K)_+^3}{\xi_K - \xi_k}$$

$$0$$

$$\sum_{i=1}^{n} (y_i - g(x_i))^2 + \lambda \int g''(t)^2 dt$$

$$\sum_{i=1}^{n} (y_i - g(x_i))^2 + \lambda \int g''(t)^2 dt$$

Для функції g(x) виконується наступне: вона є кускова кубічна функція з вузлами у всіх значеннях $x_1, \ldots x_n$; вона є лінійна поза екстремальними вузлами.

$$\sum_{i=1}^{n} (y_i - g(x_i))^2 + \lambda \int g''(t)^2 dt$$

Для функції g(x) виконується наступне: вона є кускова кубічна функція з вузлами у всіх значеннях $x_1, \ldots x_n$; вона є лінійна поза екстремальними вузлами.

Основна проблема — вибір λ .

Маємо
$$\hat{\mathbf{g}}_{\lambda} = \mathbf{S}_{\lambda}\mathbf{y}$$
, тоді $df_{\lambda} = \sum_{i=1}^{n} \{\mathbf{S}_{\lambda}\}_{ii}$

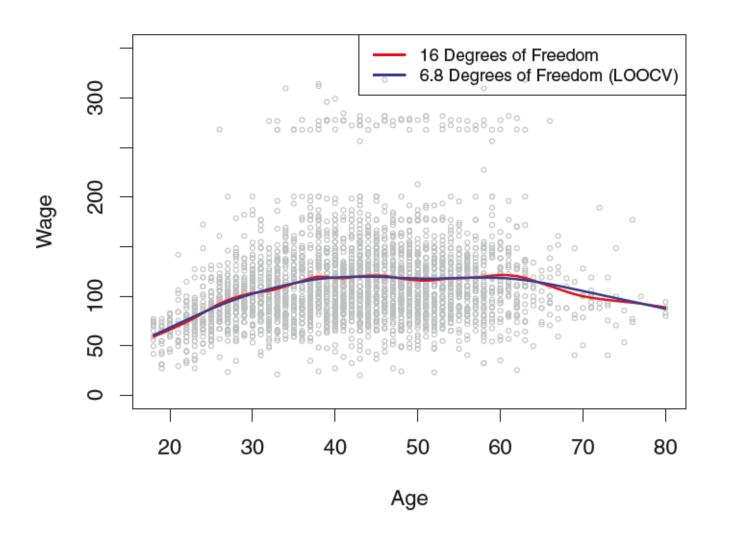
Використовуючи LOOCV, отримаємо

Використовуючи LOOCV, отримаємо

$$RSS_{cv}(\lambda) = \sum_{i=1}^{n} (y_i - \hat{g}_{\lambda}^{(-i)}(x_i))^2 = \sum_{i=1}^{n} \left[\frac{y_i - \hat{g}_{\lambda}(x_i)}{1 - \{\mathbf{S}_{\lambda}\}_{ii}} \right]^2$$

Використовуючи LOOCV, отримаємо

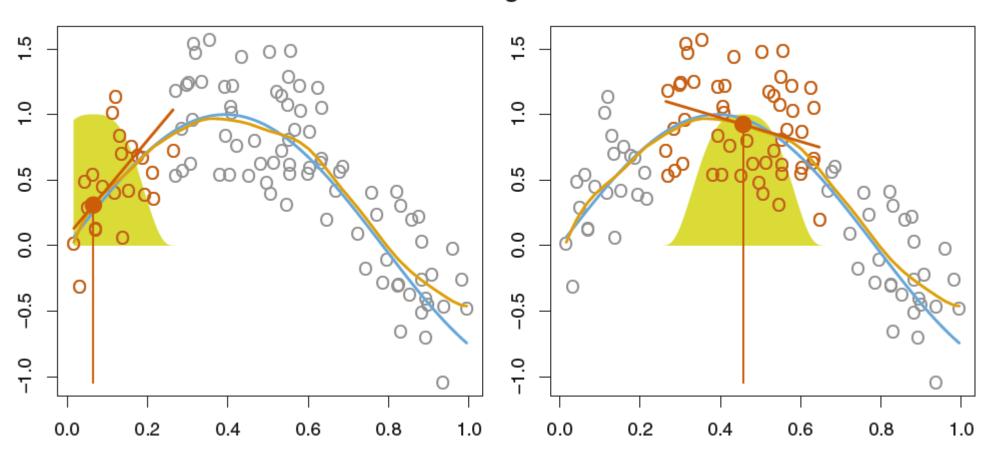
$$RSS_{cv}(\lambda) = \sum_{i=1}^{n} (y_i - \hat{g}_{\lambda}^{(-i)}(x_i))^2 = \sum_{i=1}^{n} \left[\frac{y_i - \hat{g}_{\lambda}(x_i)}{1 - \{\mathbf{S}_{\lambda}\}_{ii}} \right]^2$$

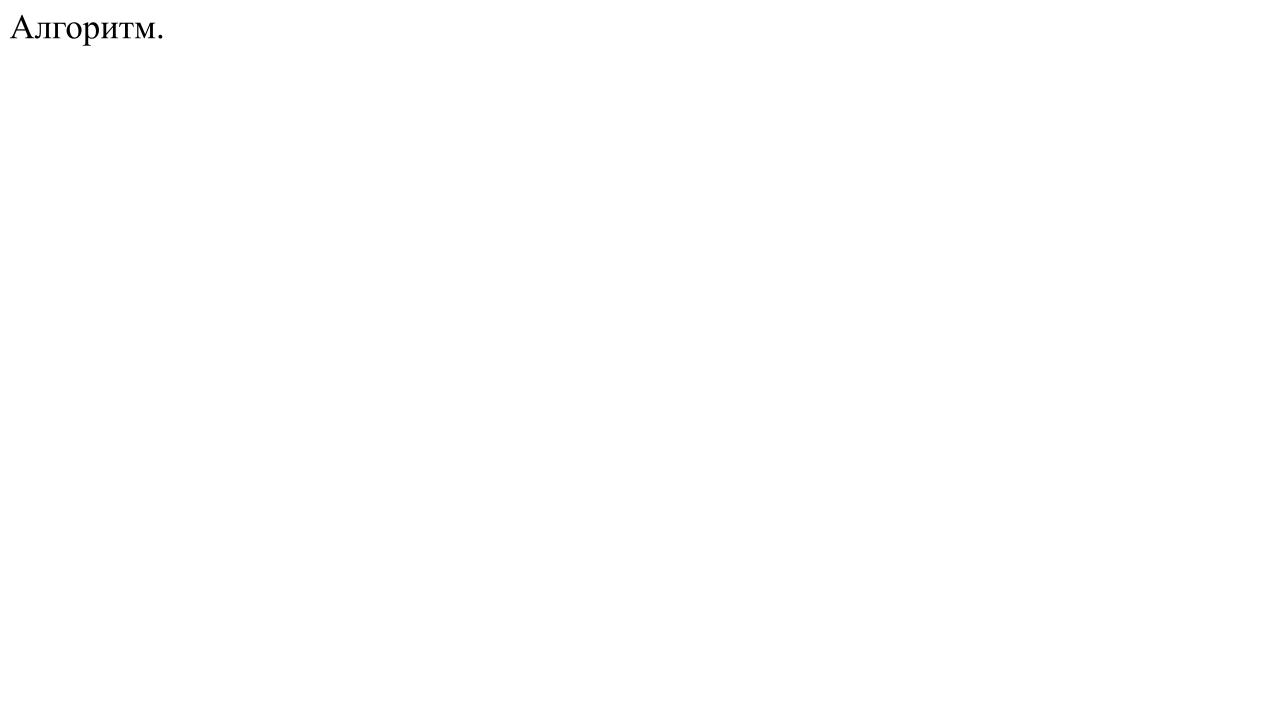

Локальна регресія.

Локальна регресія.

Local Regression

1. Виберіть частку s = k / n навчальних точок, x_i яких є найближчими до x_0 .

- 1. Виберіть частку s = k / n навчальних точок, x_i яких є найближчими до x_0 .
- 2. Призначте вагу $K_{i0} = K (x_i, x_0)$ кожній точці в цьому околі, так що точка, яка найвіддаленіша від x_0 , має нульову вагу, а найближча точка має найбільшу вагу. Усі, крім цих найближчих сусідів, мають нульові ваги.

- 1. Виберіть частку s = k / n навчальних точок, x_i яких є найближчими до x_0 .
- 2. Призначте вагу $K_{i0} = K (x_i, x_0)$ кожній точці в цьому околі, так що точка, яка найвіддаленіша від x_0 , має нульову вагу, а найближча точка має найбільшу вагу. Усі, крім цих найближчих сусідів, мають нульові ваги.
- 3. Пристосуйте регресію методом зважених найменших квадратів і обчисліть $\hat{\beta}_{_{0}}$ і $\hat{\beta}_{_{1}}$

$$\sum_{i=1}^{n} K_{i0} (y_i - \beta_0 - \beta_1 x_i)^2$$

- 1. Виберіть частку s = k / n навчальних точок, x_i яких є найближчими до x_0 .
- 2. Призначте вагу $K_{i0} = K (x_i, x_0)$ кожній точці в цьому околі, так що точка, яка найвіддаленіша від x_0 , має нульову вагу, а найближча точка має найбільшу вагу. Усі, крім цих найближчих сусідів, мають нульові ваги.
- 3. Пристосуйте регресію методом зважених найменших квадратів і обчисліть $\hat{\beta}_{_{\! 0}}$ і $\hat{\beta}_{_{\! 1}}$

$$\sum_{i=1}^{n} K_{i0} (y_i - \beta_0 - \beta_1 x_i)^2$$

4. Отримаємо в точці x_0

$$\hat{f}(x_0) = \hat{\beta}_0 + \hat{\beta}_1 x_0$$

$$y_{i} = \beta_{0} + \sum_{j=1}^{p} f_{j}(x_{ij}) + \epsilon_{i}$$

$$= \beta_{0} + f_{1}(x_{i1}) + f_{2}(x_{i2}) + \dots + f_{p}(x_{ip}) + \epsilon_{i}$$

$$y_i = \beta_0 + \sum_{j=1}^p f_j(x_{ij}) + \epsilon_i$$

$$= \beta_0 + f_1(x_{i1}) + f_2(x_{i2}) + \dots + f_p(x_{ip}) + \epsilon_i$$

$$\xrightarrow{\text{AHS HS}} \text{ COII COII > COII}$$

$$\xrightarrow{\text{R}}$$

$$\xrightarrow{\text{Q}}$$

$$\xrightarrow{\text{Q}$$

$$y_i = \beta_0 + \sum_{j=1}^p f_j(x_{ij}) + \epsilon_i$$

$$= \beta_0 + f_1(x_{i1}) + f_2(x_{i2}) + \dots + f_p(x_{ip}) + \epsilon_i$$

$$\underset{\beta_0}{\text{HS HS}} < \text{Coll Coll >Coll}$$

$$\underset{\beta_0}{\text{HS HS}} < \text{Coll Coll >Coll}$$

$$\underset{\beta_0}{\text{Coll Poly}} = \frac{1}{2003} = \frac{1}{2005} = \frac{1}{2007} = \frac{1}{2009} = \frac{1}{2005} = \frac{1}{2009} = \frac{1}{2005} = \frac{1}{2$$

wage =
$$\beta_0 + f_1(year) + f_2(age) + f_3(education) + \epsilon$$

Алгоритм підгонки для згладжувальних сплайнів:

$$Y = \alpha + \sum_{j=1}^{p} f_j(X_j) + \varepsilon$$

Алгоритм підгонки для згладжувальних сплайнів:

$$Y = \alpha + \sum_{j=1}^{p} f_j(X_j) + \varepsilon$$

1. Ініціалізуємо:

$$\hat{\alpha} = \frac{1}{N} \sum_{1}^{N} y_i, \ \hat{f}_j \equiv 0, \forall i, j.$$

Алгоритм підгонки для згладжувальних сплайнів:

$$Y = \alpha + \sum_{j=1}^{p} f_j(X_j) + \varepsilon$$

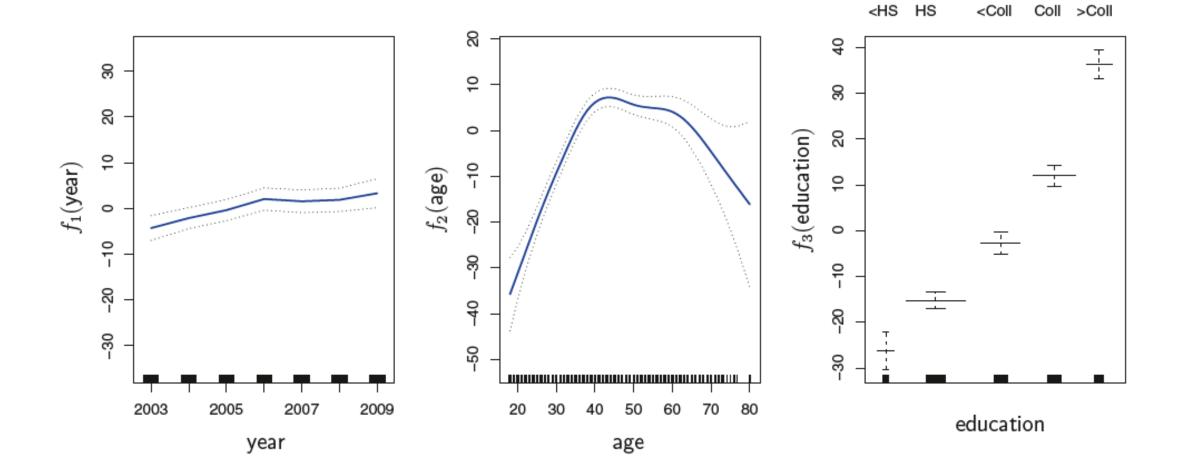
1. Ініціалізуємо:

$$\hat{\alpha} = \frac{1}{N} \sum_{1}^{N} y_i, \ \hat{f}_j \equiv 0, \forall i, j.$$

2. Цикл 1, 2, ..., p, 1, 2, ..., p, ..., p

$$\hat{f}_j \leftarrow \mathcal{S}_j \left[\{ y_i - \hat{\alpha} - \sum_{k \neq j} \hat{f}_k(x_{ik}) \}_1^N \right],$$

$$\hat{f}_j \leftarrow \hat{f}_j - \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N \hat{f}_j(x_{ij}).$$

УАМ дозволяють нам пристосувати нелінійну функцію f_j до кожного X_j . Це означає, що нам не потрібно намагатися вручну перевіряти багато різних перетворень для кожної змінної окремо.

УАМ дозволяють нам пристосувати нелінійну функцію f_j до кожного X_j . Це означає, що нам не потрібно намагатися вручну перевіряти багато різних перетворень для кожної змінної окремо.

Оскільки модель ϵ адитивною, ми все ще можемо вивчити ефект від кожного X_j на Y окремо, утримуючи всі інші змінні сталими.

УАМ дозволяють нам пристосувати нелінійну функцію f_j до кожного X_j . Це означає, що нам не потрібно намагатися вручну перевіряти багато різних перетворень для кожної змінної окремо.

Оскільки модель ϵ адитивною, ми все ще можемо вивчити ефект від кожного X_j на Y окремо, утримуючи всі інші змінні сталими.

Гладкість функції f_i для змінної X_i можна підібрати через ступені свободи.

УАМ дозволяють нам пристосувати нелінійну функцію f_j до кожного X_j . Це означає, що нам не потрібно намагатися вручну перевіряти багато різних перетворень для кожної змінної окремо.

Оскільки модель ϵ адитивною, ми все ще можемо вивчити ефект від кожного X_j на Y окремо, утримуючи всі інші змінні сталими.

Гладкість функції f_i для змінної X_i можна підібрати через ступені свободи.

Основним обмеженням УАМ ϵ те, що модель ϵ адитивна. За наявності багатьох змінних важливі взаємодії можуть бути пропущені.

УАМ дозволяють нам пристосувати нелінійну функцію f_j до кожного X_j . Це означає, що нам не потрібно намагатися вручну перевіряти багато різних перетворень для кожної змінної окремо.

Оскільки модель ϵ адитивною, ми все ще можемо вивчити ефект від кожного X_j на Y окремо, утримуючи всі інші змінні сталими.

Гладкість функції f_i для змінної X_i можна підібрати через ступені свободи.

Основним обмеженням УАМ є те, що модель є адитивна. За наявності багатьох змінних важливі взаємодії можуть бути пропущені. Однак, як і у випадку лінійної регресії, ми можемо вручну додати змінні взаємодії до моделі УАМ, включаючи додаткові предиктори вигляду $X_j \times X_k$. Крім того, ми можемо додати низьковимірну функцію взаємодії вигляду f_{jk} (X_j, X_k); такі функцію можуть бути підігнані за допомогою двовимірних згладжувачів, таких як локальна регресія, або двовимірні сплайни.

Якісна залежна змінна

$$\log\left(\frac{p(X)}{1-p(X)}\right) = \beta_0 + f_1(X_1) + f_2(X_2) + \dots + f_p(X_p)$$

Якісна залежна змінна

$$\log\left(\frac{p(X)}{1-p(X)}\right) = \beta_0 + f_1(X_1) + f_2(X_2) + \dots + f_p(X_p)$$

$$\log\left(\frac{p(X)}{1-p(X)}\right) = \beta_0 + \beta_1 \times \texttt{year} + f_2(\texttt{age}) + f_3(\texttt{education}) \quad p(X) = \Pr(\texttt{wage} > 250 | \texttt{year}, \texttt{age}, \texttt{education})$$

Якісна залежна змінна

$$\log\left(\frac{p(X)}{1-p(X)}\right) = \beta_0 + f_1(X_1) + f_2(X_2) + \dots + f_p(X_p)$$

$$\log\left(\frac{p(X)}{1-p(X)}\right) = \beta_0 + \beta_1 \times \texttt{year} + f_2(\texttt{age}) + f_3(\texttt{education}) \quad p(X) = \Pr(\texttt{wage} > 250 | \texttt{year}, \texttt{age}, \texttt{education})$$

